

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทำอะไรทำจริง

เมื่อวานไปโรงพยาบาลจังหวัดเลย ตามธรรมดาโรงพยาบาลจังหวัดเราจะไม่ไป เราจะไปเฉพาะโรงพยาบาลอำเภอๆ แต่จังหวัดเลยได้ไปโรงพยาบาลจังหวัด มีสองโรงพยาบาลจังหวัดอันหนึ่ง แล้วจิตเวช มีสองโรง เราไปให้ วันหนึ่งๆ หลายโรงนะที่มา รับจากโกดังเรา อำเภอต่างๆ เมื่อวานมาจากที่ไหน โอ๊ย ไกล พระบอกแล้วลืมนะ รู้สึกว่า ไกลพอสมควร พระท่านเพิ่มให้เป็นพิเศษ ขอบเขตก็คือยโสธรย้อนหลัง โคราษฎร์ย้อนหลัง อุดรติดถ้อยย้อนหลัง ให้พิเศษๆ ที่เข้ามานี้ให้ธรรมดา มันเป็นขั้นเป็นตอน

เช่นอย่างเขตยโสธรเข้ามาที่นี้ก็ให้ธรรมดา เขตยโสธรไปทางนั้นแล้วให้พิเศษ เข้าเขตอุดรติดถ้อยให้พิเศษ เลยไปทางนั้นให้ธรรมดา มันมีขอบเขตการให้ของก็ดี สำหรับพระจะให้ถูกเราสั่งไว้หมดเลย คือให้ก็ให้ด้วยความเป็นธรรม ระยะนั้นๆ ให้อย่างนั้น แล้วระยะนั้นไปให้เพิ่มเป็นพิเศษ พิเศษมีอะไรบ้าง ธรรมดามีอะไรบ้าง ให้เสมอกันหมด เราทำอย่างนั้นแหละ

เราได้พยายามที่สุดแล้วพี่น้องทั้งหลาย เราบวชมาเพื่อชาติเพื่อศาสนาจริงๆ ทางศาสนาเราก็เต็มเหนี่ยว ก่อนที่จะได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นั่งกันแตก ฟังซิณะ ใครนั่งกันแตก มีแต่นอนหมอนแตก นี่กันแตกบอกชัดๆ เลย นั่งตลอดรุ่งๆ จะไม่กันแตกได้อย่างไร ทีแรกมันก็ออกร้อนครั้งต่อมามันก็พอง นั่งไม่ถอยก็แตก เอาขนาดนั้นนะ เอาจนกันแตกนั่งภาวนาตลอดรุ่งๆ ไม่ใช่คืนหนึ่งคืนเดียว นิสัยอันนี้ก็ดีอยู่ คือทำอะไรจริงทุกอย่าง ว่าอะไรนี้ขาดสะบั้นไปเลย ถ้าลงได้ปลงใจปั๊บนี้ขาดสะบั้นไปเลย ไม่มีอะไรมาขวางหน้าได้ ถ้าลงได้ตัดสินใจปั๊บด้วยเหตุผลที่ถูกต้องแล้ว เจ้าของก็แก้ไม่ได้ ถ้าเหตุผลไม่เห็นอกว่าไปแก้ไม่ได้ ต้องเดินตามนั้นเลย จึงเรียกว่า ความสัตย์ความจริง

เช่นอย่างนั่งตลอดรุ่งเหมือนกัน เาณะวันนี้เท่านั้นพอ ต้องตลอดรุ่งเป็นวันใหม่ สดๆ ร้อนๆ แล้วถึงจะลุก ปวดหนักไปเลย ปวดเบาไปเลย ให้ลุกไม่ลุก มีช้อยกเว้นข้อเดียว อยู่ในหมู่นี้เพื่อนก็เว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระเณรในวัดเกิดอุบัติเหตุกลางค้ำกลางคืน เวลาเรานั่งเราจะลุกไปช่วย นอกนั้นไม่มีช้อยกเว้น ให้เจ้าของมอบตายเลย เชียว อย่างนั้นละความสัตย์ความจริง แล้วทำอะไรก็ทำจริงทำจังเห็นผลประจักษ์นะ ทำอะไรไม่เหลาะแหละ จริงจัง ลงด้วยเหตุผลแล้วเอาเลยๆ อย่างนั้น

อย่าท้อแท้อ่อนแอเหลวไหล พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายส้นพันคมของกิเลส มาตัวเองอย่างนั้น หลายส้นพันคมฆ่ากิเลสถึงถูก เป็นเรื่องธรรม อุบายวิธีการฆ่ากิเลส

อย่ามีแต่อุบายวิธีกิเลสฆ่าคนไม่ดี ต้องตัดกันอย่างนั้น เรานั่งภาวนาจนกันแตกฟุ้งซันะ นั่งตลอดรุ่งๆ ทีแรกออกร้อน ต่อมามันก็พอง นั่งไม่ถอยฟาดจนกันแตก เอาขนาดนั้น มันไม่ค่อยพอดินะเรา ทำอะไรถ้าลงได้จริงแล้วขาดสะบั้นไปเลยเหมือนกันหมด แต่ก็ดี อย่างหนึ่งได้ผลเป็นที่พอใจ ถ้าทำเหยาๆ แหะๆ นี้ผลก็อย่างนั้นละ ดีไม่ได้ไม่ได้ ส่งเสริมนิสัยแหละแหละโยกคลอนอ่อนเปียกใช้ไม่ได้เลย ให้มีจริงจังซี ทำทุกอย่างให้จริงให้จัง

อย่างที่ว่าเราช่วยโลกนี้ก็เหมือนกัน เราไม่ตะ ว่าช่วยช่วยจริงๆ เช่นทองคำเรา ได้ตั้ง ๑๑,๖๘๔ กิโล ทองคำเข้าคลังหลวง ไม่ตะ เม็ดหินเม็ดทรายก็ไม่ตะ บริสุทธิ์ สดส่วน ดอลลาร์ดเหมือนได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าเข้าคลังหลวง ส่วนทองคำได้ ๑๑,๖๘๔ กิโล เมื่อสองสามวันนี่ว่า ๘๓ นี้ขึ้น ๘๔ ก็อย่างนั้นแหละ เราช่วยจริงๆ ช่วยโลก ทำอะไรทำจริงทำจัง ยิ่งเป็นส่วนรวมแล้วเรารักสงวนมากนะ เราไม่ไปตะ ไปทำลายส่วนรวมไม่ถูกต้อง เท่ากับทำลายชาติของตน คนทั้งประเทศต่างคนต่างทำลาย จมได้นะ ถ้าต่างคนต่างส่งเสริมขึ้นได้ ต้องคิดอย่างนั้นซิทำอะไร

นี่เราก็สุดกำลังของเรา เวลาช่วยตัวเองก็อย่างว่าแบบเดียวกัน แต่ที่ช่วยโลกก็ยัง มีหย่อนๆ อยู่ ไม่เด็ดขาดเหมือนช่วยตัวเอง ช่วยตัวเองนี้เด็ดขาดจริงๆ เป็นอันดับหนึ่ง ช่วยโลกก็นิสัยเด็ดขาดก็มีแต่มันเป็นส่วนมาก มันก็อ่อนลงเล็กน้อย ถ้าเป็นช่วยตัวเอง แล้วอันเดียวป่าช้าอยู่กับเราใส่ตุ้มเลย เป็นอย่างนั้นนะ อย่าพากันเหยาแหะทำอะไร ให้จริงให้จัง

เมื่อวานนี้ส่งชายป้อมมีปัจจัยอยู่ทางนูนบ้าง ตามธรรมดาคือปัจจัยนี้ช่วยโลกนะ อยู่ทางกรุงเทพเอาไว้ช่วยทางกรุงเทพ ทีนี้เวลาทางนี้จำเป็นเดี๋ยวนี้เงินหมดทางนี้ เลย ต้องส่งชายป้อมเมื่อวานให้โอนเงินมา เงินอยู่ทางกรุงเทพที่เราช่วยทางกรุงเทพนะ ทางนี้ ขาด ไม่มีเงินช่วยทางด้านนี้ ให้โอนเงินมาเมื่อวาน โอนเงินมา ๑๐ ล้าน เงินอยู่ทางนูนก็ มี คือช่วยทางนูน เรานี้ไม่เอาอะไรละ เรียกว่าช่วยโลกล้วนๆ เราไม่เอา ไม่ตะ ไม่ยุ่ง อาหารการกินกินให้ตายก็ตายวันหนึ่งๆ ใช้ไหม ใครจะอยากตายเพราะการกิน กินอ้อม แล้วก็พอ ที่มันสมควรที่จะช่วยโลกขนาดไหนเอาออกๆ ช่วยอยู่อย่างนั้นเรื่อย ๆ ไป

นี่ก็ให้โอนเงินมาเมื่อวานดูว่า ๑๐ ล้าน เงินอยู่กรุงเทพก็มี เข้าธนาคารทางนูน ช่วยทางนูน ไม่ได้เข้าเพื่อช่วยเรา ไม่มีสำหรับเรา อยู่ทางไหนก็เหมือนกันออกเพื่อโลก ทั้งนั้น เราไม่เอา เราพอทุกอย่างแล้ว หัวใจก็พอด้วยธรรม ไม่มีทางสงสัยแล้ว เราได้พูด อย่างยันเลยที่เดียวด้วยความแน่ใจ สนุทธิฎุโก ผู้ปฏิบัติจะรู้ผลงานของตัวเองโดยลำดับ จนกระทั่งถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพานก็เป็น สนุทธิฎุโก รู้ผลงานของตนโดยลำดับ อันนี้ ก็รู้ผลงานของตนโดยลำดับ

บอกให้ชัดเจนว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา จะไม่กลับมาเกิดอีก บอกให้ชัดเจนประจักษ์ในหัวใจ ขาดสะบั้นลงไปได้ ๕๐ กว่าปีแล้วนะ กิเลสขาดลงจากใจดูเหมือน ๕๖-๕๗ ปีแล้ว ตั้งแต่กิเลสขาดลงจากหัวใจไม่มีอะไรเป็นข้าศึกต่อใจเลย มีแต่ธาตุขันธ์นี้ละพากินพาขับพาถ่ายพาหลับพานอนมันกวนตลอดเวลา กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีอะไรกวนใจ หมดยุติโดยสิ้นเชิง แต่ธาตุขันธ์กวนตลอด

เวลานี้มีกังวลอยู่กับธาตุขันธ์ รักษาธาตุขันธ์ พอถึงวันทิ้งปี๊วะลงไป ทิ้งแล้วไม่หาเอาอีก ทำให้เป็นอย่างนั้นซี ให้มันแน่ใจตัวเอง ทำลงไปมันเป็นความแน่ใจโดยลำดับด้วยความจริงจังกทุกอย่าง อันนี้ก็จริงทุกอย่างการทำอะไรไม่หละหละ ถ้างได้ทำแล้วเอาจริงเอาจังมาก ฟัดกิเลสก็อย่างว่าขาดสะบั้นลงไป ๒๔๙๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มพอดี หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ นี้กิเลสขาดสะบั้นลงไป ไม่มีอะไรกวนใจ มีแต่เมตตาธรรมช่วยโลกโดยลำดับลำดับ

อย่างเราไปที่นั่นที่นี้เราไม่ได้ไปเพื่อเรา ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาช่วยเหลือ มีอะไรๆ ออกหมดๆ ไม่เก็บ ทางนี้ไม่เก็บ ในโกดังของเต็ม โรงพยาบาลไหนมามา เราเตรียมพร้อมไว้ๆ เวลากิเลสขาดสะบั้น กิเลสคือความเห็นแก่ตัว มีแต่เห็นแก่ได้แก่เอาไม่เห็นแก่ใครละ เห็นแก่ตัวเอง ขาดลงจากหัวใจ ที่นี้ความเมตตากระจายออกทั่วหมด เห็นความจำเป็นเสมอหน้ากันหมด ช่วยได้ทั้งนั้น อำนาจของธรรมเป็นอย่างนั้นเป็นความเมตตา อำนาจของกิเลสมีแต่เห็นแก่ได้แก่เอาแก่กินเท่านั้น ความเห็นแก่ตัวก็คือกิเลส ความเห็นแก่โลกด้วยความสม่าเสมอก็คือธรรม ให้พากันจำเอานะ เอาละให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ